

Dídac Bautista Torguet

LA VIDA FANTÀSTICA

LLIÇONS DE VIDA D'UN NEN AMB SOMNIS

Il·lustracions de Carme Solé Vendrell

Estrella Polar

Dídac Bautista Torguet

LA VIDA FANTÀSTICA

LLIÇONS DE VIDA D'UN NEN AMB SOMNIS

Il·lustracions de Carme Solé Vendrell

Estrella Polar

Estrella Polar

© del text: Dídac Bautista Torguet, 2020

© de les il·lustracions: Carme Solé Vendrell, 2020

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2020

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: gener del 2020

ISBN: 978-84-9137-975-1

Dipòsit legal: B. 25.041-2019

Impressió a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Índex

Introducció	11
Sentiments	15
Sentiments contradictoris	17
Solitud	20
Tristesa	23
Enuig	27
Ràbia	30
Dolor	33
Sentiments més amagats	36
Lluita i superació	39
Enyorança	43
Impaciència	46
Sentiments especials	48
Felicitat	52
Il·lusió	55
Esperança	58

SENTIMENTS

Si penses que estar ingressat llargues temporades en un hospital pot arribar a ser molt avorrit, t'equivoques. Hauries d'haver estat amb mi aquests vuit anys, hauries descobert com d'emocionant pot ser viure en un hospital. Hauries descobert quants nens i nenes viuen en aquests centres, i que no tots van a l'escola com tu i els teus companys. Hauries descobert un món que ni jo ni la meva família pensàvem que existia, i que, per sort o per desgràcia, hem conegut. Jo no me'n penedeixo, perquè, deixant de banda la malaltia, he crescut en un món que m'ha enriquit d'una manera immensa.

Tots aquests anys a l'hospital m'han proporcionat un munt d'experiències que m'han ensenyat un munt de coses. He après a desxifrar la infinitat de sentiments que

la malaltia ha provocat en mi; sentiments que han anat des de la tristor i la ràbia fins a l'alegria i l'esperança. Escriure i dibuixar m'ha ajudat a entendre tot el que em passava per dins, i crec que ha arribat el moment de compartir tots aquests pensaments amb altres nois i famílies que passen per una situació similar a la meva. Una situació que moltes vegades et fa sentir sol i diferent.

Si vols acompanyar-me en la descoberta d'alguns d'aquests pensaments, llegeix les paraules següents. Elles m'han servit per créixer durant aquest temps i per reflexionar sobre tot el que m'estava passant.

SENTIMENTS CONTRADICTORIS

Estar rabiós, enfadat, trist, decaigut... són sentiments que pots tenir quan estàs malalt, però no has de deixar que s'apoderin de tu. És normal que en algun moment de la malaltia t'envaeixin, però no has de deixar que aquests estats d'ànim passin a ser constants en tu.

Si alguna vegada sents tot això dins teu, no passa res. És normal tenir aquests sentiments en determinats instants perquè és molt dur tot el que t'està passant, costa acceptar que la teva vida ha canviat, que la rutina ja no és la mateixa i que no depèn de tu, que molts dies no vols obrir els ulls, però les infermeres et desperten per prendre la medicació... Però, malgrat tot, no et rendeixis perquè et passin aquestes coses i sentis tot això. A la vida hi ha moments feliços i moments tristos. Sen-

se aquests instants tristos, els bons no tindrien tant de valor.

Estic segur que tothom té un lloc dins del seu cos on guarda sentiments de tristesa o fúria, però si deixes que envaeixin tot el teu ésser, aleshores la teva vida es convertirà en trista i fosca.

La fúria és necessària en determinats moments de la vida, sobretot quan viure es fa difícil. Però si vols tenir una vida bonica, si vols tenir instants divertits, emocionants, feliços..., aleshores, has de viure la vida al màxim; no la deixis perdre.

Ningú nega que la vida sigui difícil. Si et passa alguna cosa complicada, intenta superar-la. Si és bona, gaudeix del moment, perquè, encara que tot s'acaba, hauràs viscut un gran instant. Les persones que t'envolten i que comparteixen amb tu els moments bonics de la vida —i també els complicats— són les que sempre has de tenir al teu costat.

SOLITUD

Tots tenim estones en què desitgem estar sols amb nosaltres mateixos, i s'han de respectar. Però aquests moments no s'han d'allargar en el temps perquè, en els períodes de malaltia, estar sol no és bo. Si sempre vols estar sol, al final t'acabes allunyant del món real, i això no ajuda a la teva recuperació. Tots necessitem les persones que ens fan riure, que ens fan pensar en el futur i fer plans, perquè ens donen l'empenta que necessitem en els moments en què estem desanimats.

Quan estàs avorrit i no saps què fer, o quan estàs trist i vols estar sol, no has de deixar que aquests sentiments de solitud t'envaeixin. No has de permetre que les ganes d'estar sol puguin més que les ganes que les persones que t'estimen estiguin al teu costat ajudant-te.

Els moments de la vida, tant els bons com els dolents, s'han d'aprofitar, s'han de gaudir; a la vida, pots fer moltes coses, i no has de deixar que passin de llarg. Has de visualitzar les coses que fan que t'ho passis bé quan estàs jugant, cantant o gaudint de les persones que estan al teu costat. No t'oblidis de viure la vida al màxim.